

נידה כד: (המשנה) עד כו. (המשנה)

ביאורי מושגים
 שפיר - שק העור שבו נוצר העובר.
 שליא - המעטפת החיצונית של השפיר שהעובר קשור אליה בחבל הטבור. יש כלל שאין שליא ללא עובר.

המשנה

המפלת שפיר מלא מים, דם או גוונים - אינה צריכה לחשוש שהיה שם ולד.
 המפלת שפיר שניכרות בו רקמות, עובר שטוח כסנדל וכן שליא - צריכה לחשוש שהיה שם ולד (לכן תשב לזכר ולנקבה).

מדוע בגוונים לא חוששים שהיה ולד ונימוח:
 1. אביי - לא ייתכן שולד נמוח לחלוטין.
 2. רבא - אסיה שם ולד השפיר היה אמור להיות חסר.
 3. ר' אדא בר אהבה - היו שם כמה צבעים, אם היה שם ולד היה צריך להיות רק צבע אחד.

שפיר מלא בשר:
 ר' ישמעאל בר' יוסי בשם אביו - טמא, רבי - ספק (רבי לא קיבל את עדותו של ריב"י וחשש שזוהי דעת יחיד)

ברייתא:
שפיר שאינו מרוקם:
 ר' יהושע מטמא, חכמים מטהרים.

באיזה שפיר נחלקו ר"י וחכמים
ריש לקיש: בשפיר עכור, בצלול גם ר"י טיהר.
ר' יהושע בן לוי: בשפיר צלול. (לא ברור האם חכמים מודים לר"י בשפיר עכור, או שהם חולקים גם שם).

הקושיה על ר"ל ור"נ
 מתבססת על הלימוד של ר"י מ'ייעש להם... כותנות עור' הדחיה טוענת שזה רק אסמכתא בעלמא.

א. ר' נחמן, ורבה בר אבא מסכימים עם ר"ל.
ב. מהברייתא קשה על ר"ל, ר"נ ורב"א.
ג. להלכה: רב טיהר בשני הסוגים של השפיר, שמואל טימא מספק בשני הסוגים של השפיר.

שמואל טיהר רק שפיר שקוף לחלוטין (שניתן לראות דרכו שעה)

ציטוט מהמשנה

המפלת שפיר שניכרות בו רקמות צריכה לחשוש שהיה שם ולד (לכן תשב לזכר ולנקבה).

מהו מרוקם:
 1. אין צורך שיהיו לו ידיים ורגליים.
 2. צריך שתי עיניים ושני נחיריים בגודל של עיני ונחירי הזבוב.
 3. העיניים צריכות להיות מרוחקות והנחיריים קרובים.
 4. פיו מתוח כחוט השערה.
 5. האבר של זכר בגודל עדשה, ואצל נקבה המקום נראה סדוק כשעורה.

הבדיקה: 1. נעשת בשמן, 2. הבדיקה להבחין בן זכר לנקבה מתבצעת בעזרת קיסם שראשו חלק.

שמואל בעצמו ידע להבחין בדיוק מהו גילו של העובר, לאחרים הוא קבע שרק כשיש שיער בראש ניתן לקבוע בוודאות שזהו עובר (עקרונית עובר נחשב רק מגיל 40 יום).

בס"ד

לא מונה

שמואל ור' יצחק: סנדל צריך צורת פנים. (גם אם הצורה מאחורנית) ר' ינאי: סנדל אינו צריך צורת פנים.

קושיה על ר' ינאי: יש עדות שסנדל צריך צורת פנים. רב ביבי בשם ר' יוחנן: העדות היא משמו של ר' נחוניא ולכן לא מתחשבים בה.

ציטוט מהמשנה

המפלת סנדל צריכה לחשוש שהיה שם ולד (לכן תשב לזכר ולנקבה).

מהי צורת סנדל: ברייתא: כצורת דג הסנדל. רשב"ג: כלשון של שור הגדול.

הנפקא מינות לשאלת מעמד הסנדל:

א. טומאת יולדת (מסכת נידה): 1. כשהולד הוא זכר חוששים שהסנדל נקבה, (ונקבה מטמאת יותר). 2. אם הסנדל והולד נולדו יום אחר יום חוששים לשני הימים.

ב. דיני בכורה (מסכת בכורות): אם הסנדל קדם לולד הוא מפקיע ממנו דין בכורה לכהן (לנחלה הוא נחשב בכור).

ג. קרבן יולדת (מסכת כריתות): 1. אם הולד החי יצא דרך הדופן, (לדעת חכמים יוצא דופן פטור מקרבן יולדת). 2. אם הולד נולד בהיותה גויה ורק אחרי זה התגיירה (היא פטורה מקרבן יולדת על מה שילדה בעודה גויה).

קושיה: עם כל סנדל יוצא ולד נוסף. אם כן, למה יש צורך לדון מה מעמדו של הסנדל?

רב פפא: הולד והסנדל אינם מחוברים לגמרי. לכן ניתן לטבול ולהתגייר בין לידת הולד ללידת הסנדל.